

have forandret Udenrigspolitik. Den er, som den hidtil har været, en ren og skær Neutralitetspolitik.“

Højres Ordfører, Parkov (F. Sp. 894): „ . . . Vi vide, at der vil blive fremsat Fordring om, at de militære Autoriteter inden Forslagene endelig forlade Rigsdagen, faa Lejlighed til at udtale sig om, hvorvidt de kunne acceptere dem. Og en saadan Udtalelse vil blive forlangt ikke alene for de organisatoriske Love, men ogsaa angaaende Ordningen af Befæstningsanlægene. Hvis en saadan Accept bliver erhvervet, vil der ved Lovforslagenes Vedtagelse være vundet saa betydelige Fremskridt i Forhold til det nuværende, at man i den kommende Tid vil kunne tage Arbejdet op for at fortsætte Oplysningsværket ude i Befolkningen, saaledes at denne til sin Tid kan fuldføre Bygningen af et Værn og Værge for Folk og Land. Vi have jo under hele vort Arbejde for Forsvarssagen ikke stillet anden Betingelse end den ene, men det er ogsaa en Betingelse, som vi absolut maa kræve opfyldt, den nemlig, at det, der til Slut bliver gennemført, maa kunne erklæres for at være brugeligt af den Sægtkundskab, der skal betjene det. I denne Forbindelse maa jeg maaske indskyde, at Sægtkundskaben ikke med Rette kan blive hørt og ikke kan blive taget med paa Raad, naar Talen er om Landbefæstningens Desarmering og Nedlæggelse. Et saadant Krav maatte Sægtkundskaben selvfølgelig paa Forhaand modsætte sig, men det vil ogsaa fremgaa af mine tidligere Udtalelser, at jeg betragter det som et politisk Spørgsmaal, et Spørgsmaal, der maa afgøres ud fra politiske Betragtninger og politiske Forudsætninger. Men angaaende alle de andre Spørgsmaal stole vi paa, at Sægtkundskaben vil blive spurgt, og saa vidt det er muligt, fulgt . . .“

Halsted (F. Sp. 1070): . . . „Naar man ser alle Forslagene som en Helhed, er det dog muligt, at de tilsammen ville komme til at danne et brugeligt Forsvar. Men naar man piller en af de væsentligste Betingelser for Forsvaret som Helhed ud, nemlig Sikringen af Forsvarets Basis, mener jeg, at Brugbarheden falder bort. — Saa vil man sige, at det er først om 12 Aar, Fæstningen skal nedlægges. Ja, men da jeg nu betragter det som fuldendt meningsløst — jeg kunde godt tiltræde det Udtryk, det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds brugte: sindssvagt — at tage Landforsvaret bort og lade Søforsvaret ligge, kan jeg ikke stemme for denne Bestemmelse. . . . Naar jeg nu ikke desto mindre . . . maa stemme for Lovforslagenes Overgang til Landstinget, er det, fordi Landstinget, hvis der ikke bliver et tilstrækkeligt Antal Stemmer derfor, bliver afskaaret fra sin konstitutionelle Ret til at deltage i denne Forhandling. . . .“

Johan Knudsen (F. Sp. 1056): . . . Selvfølgelig maa jeg anerkende, at de foreliggende Lovforslag, ogsaa efter de for-